

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑΣ

Στις 11 και 18 Μαΐου 2006 στο Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου Πειραιά «Μεταξά» πραγματοποιήθηκε Διημερίδα με θέμα τη Σύνδεση Νοσοκομείων- Πανεπιστημίου σε θέματα Μεταπτυχιακής κλινικής εκπαίδευσης των φοιτητών ψυχολογίας. Την Διημερίδα διοργάνωσαν ο Κλάδος Κλινικής Ψυχολογίας & Ψυχολογίας της Υγείας της Ελληνικής Ψυχολογικής Εταιρείας (ΕΛΨΕ) και η Πανελλήνια Ένωση Νοσοκομειακών Ψυχολόγων (ΠΕΝΟΨΥ).

Επισημάνθηκε ότι (1) Στα Πανεπιστημιακά Προγράμματα Σπουδών Κλινικής Ψυχολογίας ή Ψυχολογίας της Υγείας υπάρχει υποχρεωτική πρακτική άσκηση των φοιτητών, διάρκειας 1500- 2500 ωρών, που πραγματοποιείται σε φορείς που προσφέρουν ψυχολογικές υπηρεσίες. Μεταξύ αυτών των φορέων είναι τα Δημόσια Νοσοκομεία, τα Κέντρα Ψυχικής Υγείας ή τα Κοινοτικά Κέντρα. Όμως, απουσιάζει το νομοθετικό πλαίσιο ή οι σχετικές Υπουργικές αποφάσεις που καθορίζουν τις θέσεις ασκουμένων ανά φορέα, τη διαδικασία πιστοποίησης των φορέων που θα παρέχουν πρακτική άσκηση, αλλά και την αμοιβή και ασφαλιστική κάλυψη των εκπαιδευομένων (γεγονός που πρόσφατα επισημάνθηκε από το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης). Έτσι η υποχρεωτική πρακτική άσκηση γίνεται άτυπα, με την ανοχή ή «καλή θέληση» των διευθυντών των τομέων ψυχικής υγείας και των νοσοκομειακών ψυχολόγων και με την «ευαισθησία» σε εκπαιδευτικά θέματα των διοικήσεων των νοσοκομείων.

(2) Από το έτος 1997 έχει ψηφιστεί ο Νόμος 2519 (ΦΕΚ 165/ 21- 8- 97) στο άρθρο 43 του οποίου προβλέπεται η δημιουργία κλάδου ψυχολόγων ΕΣΥ. Βάσει αυτού, συνιστώνται θέσεις κλάδου ψυχολόγων ΕΣΥ διαβαθμιζόμενες σε θέσεις Διευθυντών ψυχολόγων, ψυχολόγων Α', Β' και Γ'. Όμως η έκδοση κοινών υπουργικών αποφάσεων ή προεδρικών διαταγμάτων (που προβλέπει το άρθρο 44) για τη σύσταση κατά νοσοκομείο αυτών των θέσεων και τη διαδικασία προκήρυξης και πλήρωσης των παραπάνω θέσεων, τα απαιτούμενα προσόντα, τη διαδικασία βαθμολογικής εξέλιξης και τη διαδικασία ένταξης των υπηρετούντων ψυχολόγων, δεν έχει εδώ και 10 χρόνια ενεργοποιηθεί. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην υπάρχει συντονισμός του έργου των νοσοκομειακών ψυχολόγων, να μην υπάρχουν προοπτικές επαγγελματικής εξέλιξης, να παρατηρείται στασιμότητα στην κατεύθυνση της αναβάθμισης των παρεχομένων από τη δημόσια περίθαλψη ψυχολογικών υπηρεσιών.

Για τη ρύθμιση αυτών των θεμάτων, από τη Διημερίδα προέκυψε ότι υπάρχει άμεση ανάγκη:

- (1) Να **ενεργοποιηθούν** τα άρθρα 43 και 44 του Νόμου 2519/ 97, να ενταχθούν οι νοσοκομειακοί ψυχολόγοι στο ΕΣΥ και να δημιουργηθούν αυτοτελείς ψυχολογικές υπηρεσίες με δική τους ιεραρχική διάρθρωση.

- (2) Να **θεσμοθετηθεί** η πρακτική άσκηση των κλινικών μεταπτυχιακών φοιτητών ψυχολογίας.
- (3) Να δοθούν **κίνητρα** (επιστημονικά, οικονομικά, θεσμικά) στους ψυχολόγους-επόπτες της πρακτικής άσκησης στα Νοσοκομεία, ΚΨΥ ή κοινοτικά κέντρα.
- (4) Να δοθεί δυνατότητα απόκτησης, μετά το πτυχίο ψυχολογίας, επιπλέον προσόντων, μέσω **ειδικότητων** ή **ειδικεύσεων** κλινικού ψυχολόγου, ψυχολόγου της υγείας, ή ψυχολόγου υπηρεσιών υγείας ενηλίκων και παιδιών.
- (5) Να αναδιαρθρωθούν οι προπτυχιακές σπουδές ψυχολογίας, ώστε η **πρακτική άσκηση** που περιλαμβάνεται σε αυτές να είναι μεγαλύτερης διάρκειας και πιο ουσιαστική.
- (6) Να καθοριστεί αναλυτικά το έργο του ψυχολόγου στα διάφορα πλαίσια και να τεθεί σε εφαρμογή ο **Κώδικας Δεοντολογίας** για την άσκηση του επαγγέλματος του ψυχολόγου, που να περιλαμβάνει και ζητήματα άσκησης ψυχοθεραπείας από τους ψυχολόγους (π.χ. ανώτατος αριθμός ασθενών ανά εργάσιμη ημέρα, κατοχύρωση δικαιωμάτων του ασθενούς, κλπ).
- (7) Να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα ζητήματα προσφοράς **εθελοντικής εργασίας** των ψυχολόγων, ιδίως όταν η εργασία αυτή αποτελεί προϊόν πίεσεων ή συναλλαγής.
- (8) Να εκπροσωπηθούν οι ψυχολόγοι στο Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας (**ΚΕΣΥ**).
- (9) Να συγκροτηθεί **επιτροπή** από εκπροσώπους (α) του Κλάδου Κλινικής ψυχολογίας & Ψυχολογίας της Υγείας της ΕΛΨΕ, (β) της ΠΕΝΟΨΥ και (γ) του Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών Ψυχολογίας, με στόχο την προώθηση κοινών αιτημάτων που αφορούν επαγγελματικά θέματα και ζητήματα επαρκούς εκπαίδευσης και κατάρτισης των ψυχολόγων.